

Распад ЕУ због сукоба Немачке и Француске?

Председник Француске Никола Саркози иницирао је недавно, дан пошто су САД предале руковођење војном операцијом НАТО, видео-конференцију са савезницима - лидерима САД, Немачке и Велике Британије. Подршка “четворке” политичкој транзицији у Либији, сажета у кратком саопштењу после овог “виртуелног” сусрета није, међутим, прикрила пукотину међу стожерима Европске уније, Француском и Немачком, откривену управо око војне интервенције у Либији.

Мада је логика војевања на либијском тлу последњих недеља у други план ставила, првобитно главно, питање оних “за” и оних “против” интервенције, последице “пукотине”, показује се, много су далекосежније него што на први поглед можда изгледа.

“Француска узлеће, Немачка се одмеће” наслов је текста у “Њујорк тајмсу” у ком се наводи да је Париз, поново интегрисан у војне структуре НАТО 2009. године, повео војну операцију Алијансе у Либији, и “пружио мишиће” УН снагама у Обали Слоноваче, “дајући лекцију свом пацифистички оријентисаном савезнику, Немачкој, о атлантизму 21. века”.

- Аденауер и Де Гол мора да се окрећу у гробу. Ево Немачке која колебљиво стаје уз Бразил, Русију, Индију и Кину, против најближих савезника, Француске и САД, при гласању у УН о војној акцији. А ево и Француске са најјачом подршком НАТО-у - наводи се.

Истичући да је председник Никола Саркози “уништио табу да француски политичари не могу да воле Америку и напредују”, истиче се да овакав поредак ствари представља “најдраматичнији обрт у послератним улогама”:

- Ово су сеизмички европски преокрети - наглашава се.

За САД, сматра њујоршки дневник, нема дилеме:

- На највишој смо тачки послератне француске дипломатије и најниже у Немачкој - констатује се, уз истицање да је Берлин “морао да стане уз своје савезнике”.

Пошто није, америчка позиција у двојцу који представља стожер ЕУ, ситуација је јасна - “Обама треба да гледа у Саркозија, а не у Меркелову, за стратешку подршку”.

(Вести)